

N°. 21. Rigsdagstidende. 1853.

Forhandlingerne paa den forenede Rigsdag.

Anden Samling.

7de Møde.

Tirsdagen d. 22. Marts

(Forts.).

B. Scholer (forts.): Holder man derimod fast ved det statsretlige Standpunkt, hvorpaa høifalig Kong Christian den 8de stod, da have vi ikke Noget at frygte for disse agnatistiske Pretentioner. Men dette frie danske Nyttighedshensyn, som den ærede Premierminister udtalte, er heller ikke endnu ret opklaret; thi det har hverken været disse separatistiske Lendentser i Hertugdømmerne eller de augustenborgske Fordringer, som have bevæget Ministeriet til at komme med dets Forslag om Ophevelsen af Kongelovens Arvesølge. Nei, thi i den Statsraadsforhandling, som fandt Sted den 15de Juli 1851, er der givet os Oplysning om, hvorfra Begyndelsen er kommen til den Tanke at ophæve Kongelovens Arvesølge. — Den Dag nemlig, da den daværende Udenrigsminister fremlagde Warschauerprotocollen og udtalte, hvilke Acter der nu hørte til for lykkelig at bringe det Arvearrangement tilende, som ifølge Warschauerprotocollen var bragt istand, — dertil hører, sagde han, 3 Acter, først Bedtagelsen af Warschauerprotocollen, for det andet de nødvendige Renunciationer af de nærmere staaende Cognater, for at Berettigelsen kunde komme over til Hendes Høiheids Prindsesse Louise, og for det Tredie et Huusarrangement, som da maatte forelægges Rigsdagen til Stadfæstelse — da reiste sig den ærede Finantsminister og uden at vise, at det var begrundet paa nogen Følge af Warschauerprotocollen eller paa nogen europæisk Nødvendighed, men med en vis Driftighed og Lethed, for ikke at sige Dumdriftighed og Letfindighed (Stærk Hysen), — ja, De maae hysse saameget

som De ville, — henkastede han disse Ord: jeg mener, at det er beqvemst og lettest at bortkaste den cognatistiske Arvesølge; thi, naar Mandstammen uddør, saa have vi igjen med Prætenstioner og Renunciationer at gjøre; det er bedre, at vi faae Thronen ledig, saa have vi frie Hænder; her er det første Skridt. Man truer os med den europæiske Nødvendighed, der er opstaaet som en ungdommelig let Tanke hos Finantsministeren i Statsraadet i 1851. Naar engang den danske Throne bliver ledig, da skal det komme til at staae i Danmarks Historie, at det var en af Kongens Ministre, som i Statsraadet henkastede den Tanke, at det var bedre at faae Thronen ledig, at det var bedre, at vi kastede alle Kongehusets Døtre overbord, for at Studen kan blive lettere og for at vi lettere kunne styre den. Men, naar da det danske Folk i den danske Stat fra Dresund til Elben staaer med bundne Hænder, bundne ved Art. 2 i Londonertractaten og kan ikke vælge, da skal Dommen affiges over den letfindige Tanke.

Formanden: Jeg ønsker dog, at den ærede Rigsdagsmand vil moderere sine Udtryk. Man kan gjerne omtale en Handling uden at karakterisere den paa en saadan Maade.

B. Scholer: Det skal jeg ogsaa gjøre. Handlingen karakteriserer sig selv. Her have vi altsaa tydeligt og klart fremstillet for os, at det er udgaaet her hjemme fra, denne Tanke om at kaste Kongehusets Døtre overbord. Men skulde nu da dette Nyttighedshensyn, dette Hensyn, som, da det først blev næret, blev udtalt saaledes, at det var bedre at faae Thronen ledig, da vi saa faae frie Hænder, skulde da dette nu ved Begivenhedernes Udvikling være blevet til en nødvendig Heelstatsconsequens, som Premierministeren vilde gjøre